

V Ě S T N Í K

ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ

Číslo 380

Únor 1988

PROHLÁŠENÍ K ÚNORU 1948 — '88

V nejbližších dnech budou českoslovenští komunisté oslavovat 40. výročí zničení demokracie v Československu jako vítězství pracujícího lidu. Mnoha komunistům se toto vítězství nevyplatilo. Desítky jeho strůjců byly popraveny, tisíce uvězněny nebo vyhnány ze země v čistkách padesátých, šedesátých a sedmdesátých let. Tím více na únorové události doplatil československý lid.

V zájmu historické pravdy je nutno opakovat, že v únoru 1948 byl v Československu proveden brutální policejní puč. Nebýt zásahů komunistického ministra vnitra byl by pokus o proměnu Národní fronty poslušný nástroj KSČ selhal stejně jako selhaly pokusy předchozí. Policie obsadila sekretariáty demokratických politických stran, pozatýkala a izolovala jejich vedení, chránila komunistické bojůvky, které přepadly nekomunistická ministerstva a sociálně demokratický sekretariát a vyhnala řádně zvolené ministry, zabránila veřejným projevům nekomunistických stran a vyzbrojila komunistické závodní milice, které surově a násilnicky prosazovaly libovůli protizákonně a nedemokraticky ustavených akčních výborů.

V národních dějinách stojí únor 1948 vedle bělohorské katastrofy. V obou případech ze státní samostatnosti zůstala pouhá slupka, rozhodování o národním osudu se přesunulo do zahraničí, vedoucí vrstva národa byla vyhubena nebo vyhnána, národní jmění vyvlastněno v cizí prospěch a v cizím zájmu a národní kultura potlačena.

Ale tak, jako Bílá Hora a její důsledky znemožnila navždy trvalé začlenění českého státu do habsburského soustátí, tak únor a jeho následky navždy znemožnily trvalé začlenění československého státu do sovětské soustavy. Při každém uvolnění režimu se národní zájem ihned vrací k pozadí únorového převratu a znovu otevírá ránu, která se nezahojí, dokud nebude únorový podvod plně odhalen a odčiněn. Uspíšit příchod této doby je naším neustávajícím úkolem.

Československá Národní Rada Americká

ČTYŘICET LET TEMNA

Zdeněk Slavík

Je to neuvěřitelné, ale opravdu už 40 let vládne v Československé republice bezpráví a násilí. Základní principy lidských práv, svoboda a demokracie, byly bezohledně pošlapány komunistickým režimem, který se před čtyřiceti lety násilím dostal k moci. V zemi, která kdysi bývala mnohým státům vzorem svojí klasickou, humanitní demokracií.

Jak se to mohlo stát? To je otázka stále palčivá nejen doma, ale i zde v exilu. Tolik již o tom bylo napsáno, tolik vysloveno. Mnozí to neradi vzpomínají, protože únor 1948

je jakýmsi svědomím národa. Udělali jsme v tom bouřlivém roce 1948 pro záchranu svobody skutečně všechno? Odpovědí je svědomí každého z nás.

Po nacistické okupaci dočkal se náš národ relativní svobody. Počátkem května 1945 přivezly ji na svých tancích vítězné velmoci, naši zahraniční vojáci — a bohužel, také náš spojenec z východu. Jásající národy Čechů a Slováků netušily, jaký osud jim byl připraven na Jaltské a Teheránské konferenci Spojenců.

Přes Moskvu a Košice přijela nová československá vláda se svým presidentem. Komunistická strana Československa a její představitelé dokonale využili dozrívající doby protektorátní letargie. V líbivé, populární politice korupce slibů, resortní komunističtí ministři štědře a nezodpovědně oběma rukama rozdávali národní hodnoty, o které se nikdy v minulosti nezasloužili. A získávali část národa a jeho volební hlasy. Skvrnou a hanbou v dějinách našeho státu zůstanou volby z května roku 1946, kdy národ doma dal světovému komunismu 38 procent své důvěry. Aby komunističtí představitelé mohli v naší zemi realizovat instrukce a plány Moskvy. Zardousit opět svobodu a nezávislost naší země. Potlačit touhy českého a slovenského národa po demokracii, po lepším, spravedlivém řádu. Po lidštějším životě.

Demokratické politické strany a organizace v naší vlasti tři roky vedly statečný boj o záchranu parlamentní demokracie a základních principů občanských práv a svobody. Tři roky úsilí a práce zapříčinily přeskupení sil v národě. V prvních měsících roku 1948 bylo naprosto jasné, že v řádných volbách tohoto roku komunismus odejde totálně poražen. Byla si toho vědoma i komunistická strana Československa. Na zasedáních parlamentu a kabinetu vlády, byli komunističtí činitelé stále častěji přehlasováni demokratickou opozicí národa. Ale komunističtí ministři ve svých resortech odmítali plnění usnesení většiny parlamentu. Dostavila se vládní krize, kterou Komunistická strana Československa, dle instrukcí a aktivní podpory Moskvy, řešila svým pučem násilí.

Udělali jsme právě v této době opravdu všechno, abychom tomu zabránili?

V podzimních měsících roku 1947 dostal ústřední sekretariát jedné demokratické strany spolehlivou zprávu, že Komunistická strana Československa připravuje na květen 1948 ozbrojený puč. Organizační přípravy ukazovaly na 1. květen, kdy se do Prahy sjede nejvíce občanů a komunisty kontrolovaná armáda, jednotky ministerstva vnitra, Státní bezpečnost a Závodní milice mají pohotovost.

Tomuto rozhodnutí předcházely právě minulé dva sjezdy. Čsl. strany národně socialistické a strany Lidové, které se staly mohutnou demonstrací skutečné vůle národa a odporu proti straně komunistické. Představitelům této strany a

VESTNIK

February 1988

Organ of the Czechoslovak National Council of America

Published monthly (Except bi-monthly July-August)

Subscription \$5.00 - Outside U.S.A. \$6.00

Editor - O. Kovar

Office: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Telephone: 656-1117

VĚSTNÍK

Únor 1988

Orgán Československé národní rady americké

Vychází měsíčně (s výjimkou dvojčísla v červenci-srpnu)

Předplatné \$5.00 - Mimo USA \$6.00

Redaktorka - O. Kovářová

Úřadovna: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Telefon: 656-1117

politbyra v Moskvě bylo naprosto jasné, že nemohou připustit řádné volby, které se měly konat v druhé polovici měsíce května 1948. Kdy národ měl dostat prvou příležitost napravit svůj omyl z roku 1945 a svoji chybu z voleb roku 1946. Komunističtí ministři ve svých resortech přes odpor většiny parlamentu, bezohledně prováděli opatření, která jasně hovořila o připravovaném násilí. Parlament se stal prakticky bezmocným.

Po mnoha poradách dohodli se demokratičtí ministři k demisi, k ústavnímu aktu, který měl okamžitě vyvolat řádné volby ve státě. Tak začal ten tragický měsíc únor 1948. Z mé činnosti je známo, že mám rád Dr. Edwarda Beneše a jeho filosofii. Nemohu se ale ubránit pocitu, že tenkrát těžce nemocný prezident tu demisi demokratických ministrů přijímat neměl.

Tak hovoří srdce. Rozum a historické události říkají jiná slova. Rozhodnutí presidenta údajně ovlivnily hlavně dvě události: Kromě hrozby ministerského předsedy komunisty Klementa Gottwalda občanskou válkou v zemi, byla to oficiální audience velvyslance SSSR V. Zorina, který presidentovi předal poselství, že Sovětský svaz, jako jeden ze signatářů Postupimské konference, v případě jakýchkoliv nepokojů v Československu, stáhne opět své vojenské jednotky na okupační zónu z května 1945 a obsadí Československo. Tuto notu demonstroval SSSR velkými manévry v těsné blízkosti našich hranic a neustálými přesuny svých vojsk přes naše slovenské území.

Druhým důvodem byla údajná konzultace u hlavního velení západních Spojenců ve Frankfurtu nad Mohanem. Jak se zachovají Spojenci v případě, když Sovětský svaz uskuteční svoji agresi? Odpověď prý presidenta značně ovlivnila. Západní Spojenci v dané situaci disponují po demobilisaci takovými ozbrojenými silami v Evropě, že dá-li se Rudá armáda na pochod, prvním eventuálním záchytným bodem byly by snad až Pyreneje. Jinak se hovořilo o klasické masarykovské demokracii, morálce a o víře v moudrost a uvědomění československých lidí.

Ani demokracie ani uvědomění a skutečná vůle zdrcující většiny národa nestačila na dobře organizované násilí komunismu. Slávou a alkoholem zpitý Klement Gottwald pod hlavními puškami a automatů částí armády, jednotek ministerstva vnitra, Státní bezpečnosti a Závodních milic, vykřikoval v to nevládné odpoledne 25. února 1948 na Václavském náměstí své vítězství. Z nebe padal sníh s deštěm a ubíral na síle alkoholickému hlasu, který představoval nové zrádce a kolaboranty národa. A národ zatínal jen nemohoucí pěstě a šeptal o zradě ministra národní obrany generála Ludvíka Svobody.

Přesně podle učení a zkušeností sovětského bolševismu, rozpoutala Komunistická strana v zemi nevidaný teror.

Věznice se plnily českými a slovenskými lidmi, kteří se nesmířili s násilím páchaným na jejich národech. Mnozí odcházeli do exilu, aby zachránili své životy a pokračovali v práci pro zase šťastnější zítřek své vlasti.

Ti, kteří zůstali, přešli doma do pasivní resistance. A ti statečnější do aktivního odporu proti násilí, teroru a zločinné ideologii komunismu.

Dnes je tomu 40 let. A každé výročí, každá vzpomínka na tento měsíc únor 1948 vyvolá vždy silný ohlas srdce. Ale chceme-li objektivně hodnotit tyto, pro náš národ tak nešťastné události, musíme se řídit více rozumem. Velkým poučením byl pro nás všechny srpen 1968. I když se tomu mnozí bráníme, nutí nás to k srovnávání.

Prožil jsem v komunistických věznicích a koncentračních táborech naší vlasti více než deset takových únorových vzpomínek. Režim je tam neopomenul násobit zvětšeným vězeňským terorem. Ale nikdy jsem tam neslyšel nárek. Ani výčitky. Zato hodně vzájemných slibů, že musíme učinit — my všichni — vše, aby podobný měsíc únor, v jakékoliv formě, se v naší krásné zemi už nikdy nemohl opakovat. A tuto vůli jsem si přivezl také sem do exilu. A se mnou tisíce dalších.

VZPOMÍNKA NA JANA PALACHA

Za národ, kterému nebylo dopřáno bojovat o svobodu, vyjádřil svůj smutek, varování a výzvu mladý muž činem, nad který není většího. Před dvaceti léty se v srdci Evropy upálil Jan Palach.

Jeho smrt otřásla světem. Neotřásla jen těmi, kdo přepadnutím Československa projevili odhodlání zničit i statisíce životů, aby se udrželi u moci. Neotřásla jen těmi, kdo si objednali přepadnutí Československa, aby se dostali k moci i za cenu statisíců životů. Komunističtí byrokrati, kteří dohnali nesčetné lidi k sebevraždě, kteří nesčetné lidi popravili a nesčetné lidi umučili, vyjádřili okupací Československa, že jen za tuto cenu mohou zůstat u moci. Pro ně bylo upálení Palachovo nejvyšší nepříjemnou epizodou. Ve skutečnosti je jejich obžalobou. Je více: je jejich odsouzením. Jsou nositelem nestvůrného pokusu proměnit hledající, zápasící a vítězíci lidstvo ve velké mravenišťe, ve kterém by nikdo nemyslel — ani oni sami, protože svobodné myšlenky nejsou schopni.

Boj proti nim je bojem o budoucnost, o růst, o život, o světlo a o pravdu. Tento boj pokračuje všude — ve světě svobodném i nesvobodném. Vede se v rodinách a dílnách, ve školách a kancelářích, na polích a v dolech, v laboratoři vědce stejně jako v ateliéru umělce, v novinách i v literatuře. Ti, kdo jej vedou, mohou být zatlačeni, ale nesmí se vzdát. To jim připomíná teď a navždy čin Jan Palacha a jeho druhů.

Velký úspěch XXVII. reprezentačního plesu chicagského Oblastního výboru Československé národní rady americké

"A Tribute to the Czechoslovak Republic 1918—1988"

Letošní rok, na který připadají radostná i smutná jubilea historie našeho národa, šťastně zahájil chicagský Oblastní výbor ČSNRA svým úspěšným XXVII. reprezentačním plesem, pořádaným v sobotu 16. ledna večer v plesovém sále předního chicagského hotelu "The Ritz-Carlton".

Obsahově cenná a důležitá upomínková plesová knížka, sepsaná předsedkyní plesu ses. Vlastou Vrázovou s ilustracemi grafika Milana Košáře, kterou si účastníci plesu na památku vždy rádi odnášejí, byla letos cele věnována vzniku, šťastnému budování a rozvoji první Československé republiky.

Ve své zahajovací řeči ses. Vrázová rovněž vzpomněla radostných, nezapomenutelných dvaceti let samostatnosti našeho národa po první světové válce, jehož 70. jubilea založení si budeme 28. října t.r. připomínat. Vzpomněla i 70. jubilea založení Československé národní rady americké, jež též spadá do roku 1988. V závěru posílila naši naději na opětovné vzkříšení potlačované svobody a na přežití naší novodobé národní poroby. S obdivem upozornila na nebojácné projevy, veřejná prohlášení odvážných jedinců, kteří se ujímají duchovního vedení národa doma.

Poukázala na práci exilu a předávání početně duchovního odkazu národa dalším mladším generacím, jejichž účast a podíl na dnešním slavnostním večeru nás o tom přesvědčuje.

Ve smyslu, že "naš národ nezahyne", bude-li mít pokračovatele v mladých nastupujících generacích, vyznělo i představení našich čtyř letošních mladistvých dobutantek a svěží vystoupení taneční skupiny Beseda/Domov. Představili je naši věrní a osvědčení Master and Mistress of Ceremonies — Dennis a Mary Ann Sadílek.

Závažného významu letošnímu večeru dodalo naše společné zamyšlení při invocaci Rev. Rudolpha S. Shintay, člena předsednictva ČSNRA a při závěrečné děkovné modlitbě Otce Vojtěcha Víta, O.S.B., kaplana Národního svazu českých katolíků.

Ples sám byl opravdu milým a přátelským setkáním příslušníků všech generací naší zdejší národní větve.

Tanečníci a tanečnice skupiny Beseda/Domov v našich malebných původních krojích drželi květinové oblouky, pod kterými debutantky v doprovodu svých otců byly uvedeny do sálu.

Představeny byly: Angela Mary Chybík, Kelly Ann Curin, Francine Kay Larson a Suzanne Carolyn Sieger. Po svém představení a odevzdání růží svým maminkám připojily se k nim postdebutantky — Rosemary Chybík a Jean K. Hrubý a společně se svými tanečníky zatančili Flégovu polonézu v choreografii Jana B. Uhlíře a Zdeňky Židlické.

Vystoupení taneční skupiny Beseda/Domov vždy vnese radostnou atmosféru do pořadu našeho večera. V choreografii Jana B. Uhlíře, zatančili s nadšením ve zdařile dovedném podání směs valašských tanců, za něž byli odměněni dlouhotrvajícím a opětovaným potleskem.

Příslušníkům všech generací se výborně tančilo při hudbě Bill Scott Orchestra, známé z významných společenských událostí nejen v chicagské oblasti, ale i v jiných státech

USA. Taneční parket byl stále plně zaplněn až do ukončení plesu — kdy se ještě mnohým ani nechtělo jít domů.

Byl to nezapomenutelný večer nejen pro naše letošní debutantky, ale i pro všechny přítomné.

Z významných hostů byl přítomen člen britského konsultu Roger Clark, State Senator Judy Baar-Topinka, State Representative Jack L. Kubik, zástupci našich četných spolků, organizací a představitelé veřejného života.

Byli jsme rádi a jsme vděční bratřím Slovákům, že se našeho letošního slavnostního večera v tak hojném počtu zúčastnili.

Děkujeme všem kteří se jakýmkoliv způsobem zasloužili o to, že se letošní reprezentační XXVII. ples chicagského Oblastního výboru ČSNRA tak pěkně vydařil — a že jsme jím slavnostně zahájili jubilejní rok 70. výročí založení Československé republiky a ČSNRA.

Za tiskový odbor Oblast. výboru ČSNRA — F.U.

Československá národní rada americká oznamuje pořádání

ŘÁDNÉHO SJEZDU

v sobotu 21. května a v neděli 22. května 1988 v budově ČSA — Československých spolků v Americe, 2701 S. Harlem Ave., Berwyn, Ill. V neděli 22. května 1988 zakončíme sjezd důstojnou oslavou 70. výročí Československé Národní Rady Americké, konanou v hotelu Drake, Oak Brook, Illinois, spojenou s obědem ve 12 hodin v poledne a programem ve 2 hod. odpoledne.

Odbočkám, oblastním výborům a příčleněným organizacím citujeme následující ustanovení stanov ČSNRA, jež se vztahují na konání pravidelného sjezdu:

Stanovy Čs. národní rady americké:

"Hlava V. — Řádný sjezd

Článek 1. Řádný sjezd Národní rady se koná každým druhým rokem, a to v letech sudých čísel, v místě určeném předešlým sjezdem. Sestává ze zástupců volených dle následujících pravidel:

a) každá celonárodní organizace, mající členství v Národní radě, je oprávněna ku dvěma zástupcům;

b) každá odbočka Národní rady je oprávněna k jednomu zástupci za každých 50 právoplatných členů a ku dvěma zástupcům, přesahuje-li zbývající počet 25; tak odbočky s členstvem do 75 členů mají právo na jednoho delegáta; od 76 do 125 na dva delegáty; od 126 do 175 na tři delegáty; přes 175 na čtyři delegáty.

c) každé sdružení spolupracující jako členská složka Národní rady dle ustanovení těchto stanov je oprávněno ku dvěma zástupcům;

d) oblastní výbory Národní rady volí ze zástupců příčleněných organizací vedle těch, kdo zastupují přímé odbočky Národní rady, dva zástupce, kteří budou zastupovat takový oblastní výbor;

e) členové předsednictva jsou ex officio řádnými zástupci na sjezdu.

Článek 2. Za zástupce na sjezdu dle výše uvedených ustanovení mohou být voleni pouze členové Národní rady dobré pověsti.

Ústředí ČSNRA též upozorňuje na znění stanov Hlavy 16., článku 3, který se týká návrhů na změny či úpravy stanov:

“Stanovy tyto mohou být upraveny či změněny pouze řádným sjezdem, nebo mimořádným sjezdem za tímto účelem svolaným, když návrhy na změny či úpravy stanov byly **nejméně třicet dní před** zahájením sjezdu všem oprávněným zástupcům písemně předloženy ku projednání a když změna či úprava stanov byla sjezdem přijata hlasováním dvoutřetinové většiny přítomných zástupců. Každá taková úprava či změna nabývá platnosti okamžitě po přijetí.”

Návrhy na změny či úpravy stanov zašlete laskavě úřadovně ústředí ČSNRA do 28. dubna 1982. Úřadovna text návrhů rozmnoží a bez prodloužení vyšle sjezdovým delegátům k prostudování tak, aby je obdrželi nejpozději 30 dnů před zahájením sjezdu.

Předsednictvo ČSNRA prosí, aby zprávy úředníků, zprávy oblastí či odboček nesdružených v oblastních výborech a zprávy pracovních výborů předsednictva za uplynulé období byly zaslány úřadovně **do 21. dubna 1988**. Úřadovna zprávy rozmnoží a vyšle je sjezdovým delegátům nejpozději do 1. května. K získání času pro sjezdová jednání bude od čtení zpráv výborů a delegátů upuštěno.

Vraťte proto co nejdříve pověřovací listiny s uvedením jmen zvolených delegátů. Formulář(e) je(jsou) přiložen(y).

Vlasta Vrázová
tajemnice

Dr. Leopold Rozbořil
předseda

12. ledna 1988.

TISKOVÁ ZPRÁVA RADY SVOBODNÉHO ČESKOSLOVENSKA Porada Rady svobodného Československa

V pátek 22. ledna se newyorští členové Rady svobodného Československa sešli s předsedou výkonného výboru Mojmiřem Povolným v New Yorku k neformální poradě. Projednali prohlášení Rady k výročí únorového puče v Československu, vystoupení Rady a československého exilu u příležitosti 20. výročí invaze a okupace Československa armádami Varšavského paktu a přípravy na oslavu 70. výročí československé nezávislosti 28. října. Podstatná část schůzky byla věnována současnému vývoji v Československu a Sovětském svazu a jeho důsledku na budoucí činnost Rady.

Prohlášení k 25. únoru 1988

V dějinách Československé republiky od konce druhé světové války není osudovějšího a ve svých důsledcích tragičtějšího dne, než je 25. únor 1948.

Onoho dne komunistická strana uchvátila v Československu moc a stala se pánem nad státem a nad životem všech československých občanů. Demokracie, zotavující se z otřesu Mnichova, z válečné zkoušky a z poválečné nejistoty, byla přes noc nahrazena totalitním režimem sovětského vzoru. Až do února 1948 Češi a Slováci doufali, že republika všechny potíže překoná. Ale 25. února byl osud československé demokracie zpečetěn. Nad zemí plnou nadějí se uzavřela železná opona. Za ní začala československá tragédie.

Komunistický puč zabil Jana Masaryka a presidenta Beneše. Desetitisíce mužů a žen šlo do vězení a na sta jich skončilo na popravišti. Desetitisíce jich uprchlo do exilu. Československá společnost jako organický celek poctivých a slušných lidí byla rozdrčena. Historické, náboženské, kulturní a politické hodnoty našeho lidu byly postaveny na

pranýř a tam kde nebyly rozmetány byly zatlačeny do podzemí. Znovu rozkvétající hospodářství bylo zdecimováno v zájmu komunistické moci. Z republiky se stal satelit Sovětského svazu a předpolí sovětského imperialismu.

Od 25. února 1948 vede přímá cesta k 21. srpnu 1968. Komunistický puč před čtyřiceti lety otevřel cestu sovětské invazi a okupaci. Brežněvova doktrina je Stalinova doktrina a Gorbačovova doktrina o integraci sovětského bloku je jen jejím promítnutím do našich dnů.

Jakkoli složitá mohla být cesta k únoru 1948, konečná zodpovědnost za něj a za jeho důsledky padá na československé komunisty. “Vítězný” únor byl jejich. Pláč nad ním je pláč našich národů.

Odpovědnost za odčinění února padá na všechny československé demokraty doma i v exilu. Rada svobodného Československa se tomuto historickému poslání věnuje od svého založení v roce 1949. Československý exil, vlna za vlnou, mu zůstal věrný. Doma jsou v pohybu síly, které za velkých obětí zápasí o občanská a politická práva a základní svobody občanů.

V tomto duchu společného závazku si připomínáme únorové dny roku 1948 a činíme tak v bezpečné víře, že Češi, Slováci a Rusíni ve svém usilování neustanou, dokud naše vlast nebude opět svobodnou, demokratickou a nezávislou republikou Československou.

New York, 22. ledna 1988.

KRÁTKÉ ZPRÁVY

Večeře na velvyslanectví USA

Dne 25. 9. 1987 uspořádal americký velvyslanec v Československu Julian M. Niemczyk s chotí večeři pro mluvčí a některé signatáře Charty 77. Večeř byl uspořádán u příležitosti 200. výročí vzniku americké ústavy a zároveň prvního výročí působení J. M. Niemczyka ve funkci velvyslance v Praze. Zúčastnili se jí i další američtí diplomaté. Z Charty 77 byli přítomni její mluvčí Libuše Šilhánová a Jan Litomiský a Josef Vohryzek s manželkami, dále pak Jiří Dienstbier s chotí, Václav Havel, Václav Malý, Anna Šabatová, Petr Uhl a Zdeněk Urbánek. Přípitky pronesli Julian M. Niemczyk, Zdeněk Urbánek, politický rada velvyslanectví Rady Bell a Libuše Šilhánová. Během večera hovořili američtí diplomaté s chartisty o vývoji a perspektivách v oblasti lidských práv v Československu.

Rozhovor amerického diplomata s chartisty

U příležitosti návštěvy náměstka ministra zahraničních věcí USA Mortona Abramowitze v Československu se dne 7. 10. 1987 z iniciativy americké strany tento státník sešel s několika signatáři a stoupenci hnutí občanské iniciativy Charta 77, mj. s Pavlem Bratinkou, Martinem Paloušem, Petrem Uhlem a Zdeňkem Urbánkem. Rozhovoru, který byl přátelský a neformální a který trval téměř dvě hodiny, byl přítomen i p. German, pracovník ministerstva zahraničí USA a pracovníci amerického velvyslanectví v Praze. Při setkání se hovořilo o současné politické situaci v Československu a v zemích východní Evropy a o možnostech reformem a změn, které se mohou příznivě projevit i v oblasti lidských práv. — Praha 7. 10. 1987

T.A.

Prosíme oznamte včas změnu adresy

CZECHOSLOVAKIA

STILL OCCUPIED !

CZECHOSLOVAK NATIONAL COUNCIL OF AMERICA

Naše nálepky mají svou tradici a účel připomínat světu, že Československo je stále v sovětském zajetí. Těší nás první odezva na naši žádost o finanční příspěvek.

Doufáme, že je to slibný začátek a že pošlete i vy a že požádáte přátele, aby též přispěli.

Setkání signatářů Charty 77 s Wolfgangem Danielem

Dne 20. 10. 1987 setkali se signatáři Charty 77 Jiří Dienstbier, Zdeněk Jičínský, Martin Palouš, Rudolf Slánský a Jan Štern s poslancem Spolkového sněmu NSR za stranu Zelených dr. W. Danielsem. Dr. Daniels, který je povoláním fyzik a je ve své straně expertem pro otázky jaderné energie, informoval zástupce Charty o svých rozhovorech s vládními činiteli ČSSR. Při této příležitosti se diskutovaly otázky týkající se dohody o ochraně životního prostředí mezi Československem a Německou spolkovou republikou. Dr. Daniels uvedl, že — podle sdělení náměstka předsedy vlády J. Obziny — má být v Československu do roku 1998 postaveno 8 dalších jaderných elektráren a koncem století má být započato s výstavbou ještě dvou vysokoteplotních reaktorů, na severu Moravy a ve východních Čechách.

Zástupci Charty v této souvislosti upozornili dr. Danielse na to, že dokument Charty 77 č. 33/87 rozhodně požaduje, aby se o další výstavbě těchto riskantních zařízení uskutečnila veřejná diskuse, jež by dala jak odborné, tak i laické veřejnosti možnost se k této otázce vyslovit. Uvedený příklad zároveň ukazuje, zdůraznili zástupci Charty, jak úzce a neoddělitelně souvisí rozvoj demokracie a občanské kontroly nad výkonem moci a ochranou životního prostředí. Držitelé moci mají totiž tendenci stavět občany právě v těchto fatálních otázkách před hotové skutečnosti.

Obě strany se pak informovaly o nezávislých ekologických iniciativách v NSR a Československu. Při této příležitosti upozornil dr. Daniels na protestní akce v Bavorsku proti výstavbě jaderné elektrárny Temelín. (V lednu t.r. se uskutečnila demonstrace proti jadernému zařízení ve Wackersdorfu a proti JE Temelín.)

Účastníci setkání hovořili též o tom že by bylo účelné podpořit myšlenku vydávat mezinárodní ekologický časopis dostupný čtenářům jak na "Západě", tak na "Východě". Na závěr se obě strany dohodly, že podobné setkání uskuteční při nejbližší příležitosti znovu.

Pozn. redakce: Wolfgang Daniels byl v Československu jako člen oficiální delegace, jejímiž členy byli též představitelé CDU, SPD a FDP. Setkání se signatáři Charty se uskutečnilo z jeho iniciativy. Zpráva, kterou o setkání uveřejňujeme, je společně vypracovaným komuniké, které podepsali Wolfgang Daniels a za čs. účastníky Jan Štern.

Reakce akademika Sacharova

Za setkání na čs.-polské hranici konaném v srpnu t.r. odeslali jeho účastníci dopis akademiku Sacharovovi (viz Infoch č. 10/87). Nyní se dovídáme, že Andrej Sacharov přijal tento dopis se zájmem a vzrušením.

Vyjádril se v tom smyslu, že setkání tohoto druhu mají

veliký význam a že kontakty a solidarita nezávislých skupin sovětského bloku je velkou nadějí pro budoucnost. *Infoch*

Zpráva Amnesty International

Výroční zpráva Amnesty International informuje o porušování lidských práv na celém světě a o činnosti AI v roce 1986. Je to popis úsilí hnutí o zjišťování a osvobození vězňů svědomí, zajištění rychlých a spravedlivých soudů pro politické vězně a o zastavení mučení a poprav. AI nepracuje proti vládám, pouze proti porušování lidských práv. Nedává podporu ani neodporuje žádnému politickému, sociálnímu ani ekonomickému systému. Pracuje otevřeně, posílá své informace vládám před zveřejněním zpráv a je vždy připravena opravit každou faktickou chybu. AI je založena na myšlence, že lidé mohou provádět účinné akce na ochranu práv druhých. V organizaci pracuje mnoho členů společně ve skupinách, které podnikají kampaně za propuštění nebo adoptují vězně svědomí. Vězeň svědomí je ten, kdo je uvězněn pro svou víru, pohlaví, jazyk nebo náboženství a kdo nikdy nepoužil ani nehlásal násilí. Žádná skupina nikdy nepracuje na případu vězňů ve své vlastní zemi. Členové AI nejen prosazují dodržování lidských práv, také vytvářejí organizační politiku a zvyšují finanční prostředky. Jádrem organizace je Mezinárodní koncil, který je vytvořen z delegátů sekcí, schází se každé dva roky a volí Mezinárodní výkonný výbor. Hlavou AI je Mezinárodní sekretariát pracující v Londýně. Všechny finanční prostředky AI pocházejí pouze od jejích členů. Na začátku roku 1987 bylo 3744 skupin AI, více než 500,000 členů a sekce AI ve 44 zemích světa. V roce 1986 bylo celkem adoptováno 4247 vězňů svědomí, bylo sledováno 1792 nových případů vězňů a 1952 vězňů bylo propuštěno.

AI je bezpodmínečně proti trestu smrti a pracuje pro jeho úplné zrušení. Během roku 1986 bylo známo 743 vězňů popravených v 39 zemích a 1272 odsouzených k smrti v 67 zemích (skutečný počet bude určitě vyšší). Do konce roku 1986 zrušilo trest smrti 28 zemí pro všechny trestné činy a 18 zemí pro všechny tr.č. s výjimkou (např. válečné zločiny).

V kapitole věnované ČSSR se píše, že hlavní zájem AI věnuje pokračujícímu zatýkání vězňů svědomí, zdravotnímu stavu některých vězňů svědomí a užívání trestu smrti. Na konci roku 1986 to bylo 33 vězňů, kteří byli adoptováni jako vězni svědomí nebo jejichž případ AI vyšetřuje, skutečný počet vězňů svědomí není znám. V červnu 1986 AI apelovala na československé úřady, aby uvedly zákony zjevně omezující nenásilné uskutečňování lidských práv do souladu se svými závazky vyplývajícími z účasti na Mezinárodním paktu o občanských a politických právech a propustily vězně odsouzené podle těchto zákonů. V září 1986 žádala AI o propuštění 17 vězňů pronásledovaných za nenásilné vykonávání práva na svobodu slova a projevu. Podrobně zpráva informuje o některých z nich: o Heřmanu Chromém, Jaroslavu Švestkovi a Eduardu Vackovi. AI vyšetřuje případ sedmi uvězněných členů výboru jazzové sekce. Dále se konstatuje, že pokračuje zatýkání pro neoficiální náboženskou činnost a podrobněji je zmíněn případ Michala Mrtvého. AI je informována o tom, že mnoho vězňů svědomí je drženo v podmínkách nedostatečné hygieny, lékařské péče a výživy. Jednotlivě AI sleduje zdravotní stav Jiřího Wolfa a Waltera Kanii; oba vykonávají trest v NVÚ Valdice. AI se dozvěděla o jednom vykonaném a třech uložených trestech smrti a vyzvala čs. úřady, aby upustily od ukládání a vykonávání trestu smrti. *Infoch*

Pronásledování vlastenci

je název nové knihy Jožky Pejskara, autora dvou svazků Poslední pocty. Nová kniha je věnována těm, kteří usilovali o lepší budoucnost našich národů a byli pro své národní a sociální přesvědčení pronásledováni za Rakouska, za nacistické okupace a po roce 1948 komunistickým režimem.

Mezi vlastenci, kteří za naše národy položili životy, bylo hodně příslušníků Čs. strany národně sociální. A právě na ně se autor soustřeďuje. V této účtě vzpomíná na senátorku F. Plamínkovou, popravenou nacisty za heydrichiády 30. června 1942, na poslankyni dr. Miladu Horákovou, odsouzenou k trestu smrti nacisty, popravenou však komunisty 27. června 1950, na vlastence generála Heliodora Piku, popraveného komunisty, na sta dalších, kteří za své vlastenectví zaplatili mučednickou smrtí na popravistištích nebo léty utrpení v krutých žalářích.

Kniha 'Pronásledování vlastenci' má 278 stran, fotografie, cena je 12.50 US dolarů (nebo ekvivalent v jiné měně). V ceně je započítáno poštovné.

Jestliže si chcete knihu koupit, zašlete objednávací lístek v US, Latinské Americe a Austrálii na adresu: Jožka Pejskar, 330 N. Stage Coach Lane, Fallbrook, CA 92028. — Libuše Drobílková, 555 Mt. Prospect Ave., 2 D, Newark, N.J. 07010. V Evropě adresujte objednávky na adresu: České Slovo, Postfach 860604, D-8000 München 86, BRD.

Prosíme oznamte včas změnu adresy

ZPRÁVY ODBOČEK A OBLASTÍ

Zpráva Krajského Výboru v Clevelandu za rok 1987

Krajský Výbor v uplynulém roce konal 11 schůzí. Na schůzích vedle vyřizování došlé korespondence a projednávání běžných záležitostí, podávali zástupci přidružených organizací zprávy o činnosti jejich spolků. Byly to hlavně: Sokol Greater Cleveland, Distriktní svaz českých katolíků, místní skupina SVU a Dramatický sbor Včelka. Během roku Krajský Výbor spolusponzoroval řadu podniků, jako oslavy 90 let České národní síně, 70 let Dramatického sboru Včelka, Český Den, Svatováclavskou oslavu a "Večer ve starých Čechách", pořádaný Českým Guildem ve prospěch Holy Family Cancer Home.

Níže uvedení funkcionáři byli zvoleni na rok 1987 při výroční schůzi, která se konala 9. ledna: Dr. Miroslav Poseděl, předseda; Miloslava Hyvnarová a Josef Kobylák, místopředsedové; Přemek Kocián, tajemník; Milada Vorisová, pokladní; Václav Hesoun, zapisovatel a archivář; Václav Hyvnar, Dr. Stanislav Pechan, Jiří Pláček, Míla Rychterová a Jan Sobota členové výboru; Rudolf Peřina a Ludvík Rychtera, revisoři účtů.

Mimo volby byla na této schůzi podána zpráva o předání společné petice krajských a exilových čs. organizací celého světa na listopadové vídeňské konferenci o spolupráci a bezpečnosti v Evropě.

Únorové schůzi došla poděkování za vánoční dary pro čs. exulanty v Německu, Rakousku a Itálii. Dále byla debata o

změnách v Sovětském svazu po nastoupení Michala Gorbačeva. — Březnovou schůzi, za nepřítomného předsedu, řídila místopředsedkyně Miloslava Hyvnarová. Členové Krajského Výboru byli vyzváni, aby se v hojném počtu účastnili oslavy 90 let České národní síně, kterou 29. března pořádal Sokol Greater Cleveland. Byl odhlasován náš pravidelný dar \$500 ČSNRA. Po schůzi měl velmi zajímavou přednášku Ing. Ladislav Bednařík, který hovořil o Jižní Africe a jejich problémech. Svou přednášku doprovázel promítáním barevných diapositivů.

Při dubnové schůzi po projednání běžných záležitostí bylo debatováno o současné čs. filmové tvorbě u příležitosti zde promítaného českého filmu "Vesničko má středisková".

V květnové schůzi byla kolportována kniha F. J. Vohryzky-Konopy "Venkov v temnu" o persekuci české vesnice v padesátých letech. Schváleno uspořádat společně s SVU a za spolupráce České síně Karlín koncert Waldemara Matusky 2. června v Karlínské síni. Po schůzi byla konána tradiční oslava svátku matek, připravená Přemkem Kociánem. Řečníkem byl Václav Hyvnar, recitovaly Mary Jane Kotlan a Julie Podzimeková.

V květnu byl náš předseda, br. Miroslav Poseděl, na chicagské universitě, kde se zúčastnil symposia o T. G. Masarykovi, jež bylo pořádáno u příležitosti letošního 50. výročí Masarykovy smrti. O průběhu referoval na červnové schůzi, hlavně o závažném a zajímavém projevu ses. Vlasty Vrázové a také o rozhovorech s představiteli ČSNRA. V červnové schůzi bylo jednáno již o budoucí oslavě 28. října a rozhodnuto pozvat za řečníka ses. Vlastu Vrázovou, tajemnici a čestnou předsedkyni ČSNRA.

Červencová schůze se usnesla, že při říjnové oslavě bude společně vzpomenu jako 69. výročí vzniku Čs. republiky, tak 50. výročí smrti T. G. Masaryka, jejího tvůrce. Bylo schváleno vystoupení Hromádkovy Staročeské dechovky na naší oslavě. Předseda byl pověřen, aby vyjednal s Karlem Paukertem, kurátorem hudebního oddělení Clevelandského musea umění, účast a pěvecké vystoupení chrámového sboru episkopálního kostela sv. Pavla.

Oslava 69. výročí vzniku Československé republiky se konala v neděli 25. října v České národní síni. Zahájil ji předseda Dr. Miroslav Poseděl. Dále promluvil slovensky Dr. Lukáš Pituch, který vzpomenu, že před 70 lety dlel v Clevelandu Milan R. Štefánik při náboru dobrovolníků do Čs. legií. Ses. Ludmila Hyvnarová přečetla anglickou přednášku "T. G. Masaryk a československá tradice ve Spojených státech". Byla to přednáška ses. Vrázové, která se nemohla naší slavnosti účastnit. Byla vyslechnuta všemi přítomnými s neobyčejným zájmem. Úchvatné bylo vystoupení chrámového sboru episkopálního kostela sv. Pavla, řízeného Karlem Paukertem. Nakonec nás potěšila českými melodiemi Staročeská dechovka pod taktovkou Luboše Hromádky.

Na listopadové schůzi jsme schválili štědré vánoční dary, jako v letech minulých, pro čs. exulanty v Německu, Rakousku a Itálii.

V prosincové schůzi oznámil předseda, že odeslal prezidentu Reaganovi telegram u příležitosti blížící se schůzky s Gorbačevem. Telegram připomíná smutný osud Československa. Po schůzi byl vánoční program v režii Přemka Kociána. Vánoční básně recitovala ses. Květa Šimůnková, řečníkem byl br. Václav Hesoun a zpěv koled řídil br. Ludvík Rychtera.

Přemek Kocián, tajemník

Letošní výroční schůze Krajského Výboru se konala 8. ledna v České národní síni. Za nepřítomného předsedu Dr. Mir. Poseděla ji řídila místopředsedkyně ses. Miloslava Hyvnarová. Po udělení absolutoria odstupujícímu výboru, byly volby nového výboru na rok 1988. Volby řídil br. Ludvík Rychtera a dle návrhu nominační komise byli zvoleni: předseda Václav Hesoun; místopředsedové Miloslava Hyvnarová, Josef Kobylák a Dr. Miroslav Poseděl; tajemník Přemek Kocián; pokladní Milada Vorisová; zapsatelka Květa Šimůková; organizační referent Dáša Javůrková. Členové výboru: Míla Rychterová, Václav Hyvnar, Dr. Stan Pechan, Jiří Placek a Jan Sobota. Revizoři účtů: Ludvík Rychtera a Rudolf Peřina. Nově zvolený předseda br. Hesoun poděkoval za projevenou důvěru a žádal zvolené funkcionáře i členstvo o dobrou spolupráci a pomoc. Připomenul, že ideje a zásady, které vytvořily Krajský Výbor a udržely jej při životě po 40 let, zůstávají nadále směrnicí pro naši činnost a snažení v budoucnu. Výroční schůze odhlasovala na návrh Ludvíka a Míly Rychterových dar \$100 pro Klub 231 v Torontu, Kanada, na postavení památníku obětem komunismu z řad čs. lidu. Památník bude postaven v Torontu v Masaryk-town. Krajský výbor se rozhodl, že ke 40. výročí únorového komunistického puče provede mezi exulanty v Clevelandu sbírku na tento památník.

Zpráva o činnosti ČSNRA, odbočky Orange County v roce 1987

Výroční schůze odbočky se konala 7. února 1987 v Huntington Beach za více než dvoutřetinové účasti členů spolu s řadou hostů. Na programu byl přehled činnosti v minulém roce, finanční zpráva, volba výboru a plán činnosti v roce 1987. Potom si přítomní pochutnali na výborném občerstvení, které připravila ses. Zemánková a členky odbočky. Nakonec se ukázala starší česká filmová veselohra Cesta do hlubin študákovy duše.

V sobotu 7. března byla uspořádána oslava narozenin T. G. Masaryka. Na programu se podílely nejen odbočky Los Angeles a Orange County, ale i Pěvecký soubor Sokola Los Angeles a vzácný host Jára Kohout. Tato oslava byla také vřele doporučena vedením všech krajských organizací v Los Angeles, takže účast byla daleko větší než pořadatelé očekávali.

22. srpna sešli se členové odbočky a jejich přátelé na Salt Creek Beach v Laguna Niguel. Později odpoledne přijeli další a tak se barbecue, které připravili manželé Ondryášovi, vydařilo. Večer byl shlédnut film Revisor s Vlastou Burianem v hlavní roli.

Protože několik jiných krajských organizací už pořádalo oslavy 28. října, odbočka nedělala program pro veřejnost a členové odbočky s přáteli se zúčastnili těchto oslav. Byl uspořádán jen vzpomínkový večer v soukromé rezidenci v sobotu 24. října, kterého se zúčastnili pouze členové Rady. Pamětníci vzpomínali na své osobní zážitky v době vzniku Československa a na první léta svobodného státu. Po skvělém občerstvení připraveném ses. Zemánkovou, účastníci shlédli novější českou veselohru s Jiřinou Bohdalovou Úpir ve věžáku.

Jako v předešlých letech, i v roce 1987 přicházeli noví krajané do Orange County a potřebovali pomoc, kterou jim nezištně poskytovali mnozí členové odbočky, zejména ses. Batlíková.

Během roku se zástupce odbočky účastnil schůzí a příprav podniků organizace Americans For Freedom, kde spolupracují demokratické americké a etnické kluby. A to hlavně na takové činnosti, která by byla pro jednu organizaci nad její možnosti. Např. vzpomínkové bohoslužby za bývalého ředitele CIA Williama J. Casey, které se konaly 12. července 1987 za účasti rodiny zesnulého; zástupců federální, státní a místní vlády; a zástupců mnoha organizací, mezi nimi i několika krajských. Přišli i reportéři tří televizních stanic a obou největších los angeleských listů, takže byla o této události informována široká veřejnost.

Závěrem je třeba vzpomenout ještě jedné důležité činnosti, kterou vyvíjí jednotliví členové odbočky. Je to získávání nových členů pro naši organizaci. Dělají to dobře; za tři roky existence odbočky se počet členů zdvojnásobil.

Všem členům Československé Národní rady americké a čtenářům Věstníku přejeme mnoho zdraví a úspěchů v roce 1988.

Výbor odbočky Orange County

P.S. K 31. prosinci 1987 měla odbočka na hotovosti \$302.00.

ffv

ČSNRA — Oblastní výbor Michigan

pořádala schůzi 30. ledna 1988 ve společenské místnosti The Glens of Bloomfield, Bingham Rd., Birmingham, Mich. Na pořadu byla sbírka promítání diapositivů nazvaná *Malý svět*. Autor snímků Luděk Jacek svým vynikajícím fotografickým talentem nás zavedl do známých a méně známých koutů světa. Během dvouhodinového pořadu jeho očima shlédli jsme zajímavé části USA, Evropy, Dálného Východu, Jižní Ameriky, Mexika, Kanady, Michiganu a okolí Detroitu.

Dary In Memoriam

K uctění památky Josepha A. Šandy věnuje Olga Cykner, IL	\$ 25.00
K uctění památky Adolpha Čierného věnuje manželka Mary Ann Čierny, IL	35.00

Členské příspěvky a dary odboček

Masarykovo sdružení Detroit, MI	\$ 43.00
Odbočka Jan Kollár, IL	150.00
Czech Catholic Union, OH	120.00
Odbočka Orange County, CA	16.00
Odbočka Washington, DC	786.00
Odbočka Washington, DC	624.00

Dary na činnost ČSNRA

Mr. & Mrs. Edward J. Dellin Jr., IL	\$100.00
Leo T. Tibensky CLU, IL	100.00
The Bohemian Womans Civic Club, IL	50.00
Ota Adler, England	25.00
Mrs. Jaroslava Wheatley, IA	25.00
Mr. & Mrs. Mojmir Povolný, WI	20.00
Mrs. Marie Polanka, OH	10.00

V rámci nálepkové akce ČSNRA

Anne Adam, OR	\$100.00
Alice Vlček, FL	25.00

Roční předplatné Věstníku — \$5

ČSA

nejstarší bratrská a sesterská podpůrná jednota v Americe

jest připravena poskytnouti vám nejuvhodnější druhy
životních pojistek plně zabezpečujících
vaši ochranu.

Rovněž nabízíme pojistky
poskytující pravidelný starobní důchod
jakož i pojistky hypoteční.

Další informace ochotně podají:

"Pioneer of Fraternal Life Insurance"

CSA PLAZA • 2701 SOUTH HARLEM AVENUE • BERWYN, IL 60402
Telefony (312) 795-5800 — (312) 242-2224

VĚSTNÍK

CZECHOSLOVAK NATIONAL COUNCIL
OF AMERICA
2137 So. Lombard Ave. — Room 202
Cicero, Illinois 60650

FIRST CLASS MAIL

ADDRESS CORRECTION REQUESTED

436